

[Socialministeren]

nens rapport tage en drøftelse for at se, hvad der kan gøres på disse områder.

Hvad angår EFG, har jeg allerede sagt, at det vender vi tilbage til, når jeg har haft lejlighed til at studere rapporten nærmere.

Nu skal det ikke være en debat om førtidspensionssystemet, men når fru Alice Faber stiller helt kontante spørgsmål om, hvad der egentlig er regeringens overvejelse på dette område, så synes jeg, det er nødvendigt at give i hvert fald et kort svar, selv om lovforslaget ikke er helt endeligt godkendt af regeringen. Principperne er godkendt på nuværende tidspunkt.

Det, det drejer sig om, er naturligvis at bibeholde mellemste invalidepension og højeste invalidepension, som vi kender det i dag, og at erstatte laveste invalidepension med en pension på folkepensionsniveau. Det vil altså sige, at alle, der i dag har laveste invalidepension, bliver løftet op. Når vi taler om en helbredsbetingsførtidspension for alle under 55 år, så er det en førtidspension på grundlag af samme kriterier som dem, der i dag bliver anvendt ved tildelingen af laveste invalidepension. Så meget nu. Vi får jo en debat senere i folketinget om førtidspensionssystemet.

Det er regeringens opfattelse – det vil jeg godt sige til fru Alice Faber – at også pensionistægteparrene burde være fritaget for skat på pension. Det skal der ikke herske nogen tvivl om. Når jeg derfor direkte bliver spurgt, om jeg vil prioritere det højt, vil jeg sige: ja, det vil jeg faktisk. Vi er jo i den situation, at enlige pensionister er fritaget for skat, og vi mener også, at ægteparrene skal være det. Men det koster jo penge, og på de mange områder, som koster penge, må vi foretage en prioritering og gennemføre de forskellige projekter i takt med de økonomiske muligheder, vi har. Men det har høj prioritet, det vil jeg gerne sige.

Jeg bliver nok ikke enig med hr. Tinning, men jeg synes altid, det er spændende at høre på hr. Tinnings argumentation for synspunkter, som er modsat dem, jeg har.

Jeg kan ikke helt forstå tankegangen om, at den eneste måde, man kan løse disse problemer på, er ved at øge pensionsniveauet, men det skyldes nok vores forskellige baggrund for debatten. Jeg mener stadig væk – det har vi også dokumentation for i praksis – at initiativ og selvstændighed, selvbestemmel-

se, alt, hvad vi har talt om i dag, udvikler sig strålende hos langt de fleste af pensionisterne i dette land. Det er jo sandheden.

Sandheden er også, at langt de fleste af pensionisterne i virkeligheden nok synes, at deres pension egentlig er ganske god. De vil naturligvis gerne have mere, det skal jeg naturligvis ikke undervurdere. Når det er sådan, hænger det selvfølgelig sammen med, at det er den generation, som har prøvet tidligere kriseperioder, og som derfor måske ikke stiller så store krav. Jeg ser store problemer, den dag nye generationer rykker ind som folkepensionister – med de folkepensionssatser, der er på nuværende tidspunkt. Men selvbestemmelse, virkelyst, initiativ og alt, hvad vi har talt om, trives ganske udmærket, og gud ske lov for det, allerede i dag. Det, det drejer sig om, er, at vi får stimuleret denne udvikling.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Jeg tror ikke, det er rigtigt, når socialministeren udkaster den generelle formodning, at langt de fleste folkepensionister nok egentlig synes, at pensionen er meget god, selv om de selvfølgelig godt vil have noget mere, for jeg opfatter ikke ældrekommisjonen som en flok eksperter, der sidder i et eller andet isoleret rum og ikke har nogen kontakt med den virkelighed, de skriver om, og på den måde kommer til at skrive alt muligt mærkeligt. Jeg mener, ældrekommisjonen skriver, at der er et klart og påtrængende behov for forhøjelse af pensionssatserne.

Jeg tror simpelt hen ikke, ældrekommisjonen – som jo politisk er meget bredt sammensat, fagligt er meget bredt sammensat og i øvrigt uhyre kvalificeret – vil skrive om et klart og påtrængende behov, hvis det er sådan, at det har flertallet af landets folkepensionister end ikke opdaget. Ja, faktisk skulle flertallet af landets folkepensionister nærmest gå rundt og mene det modsatte. Det ville undre mig.

Jeg synes, det var godt at høre socialministeren tale om, at hvis man sparer på hjemmehjælpen, så må man forsøge at tænke det næste trin med: hvad sker der så? Ja, der sker det, at det bliver lidt dyrere i den sidste ende. Det tror jeg er en rigtig betragtning.